

GEDULD

Preek van Ds. Fred Elphick

Geduld is een deugd.

We moedigen elkaar of onszelf vaak aan, geduld uit te oefenen. Tussen het draden van een naald en het wachten in een rij raakt ons geduld vaak uitgeput en zoeken we naar manieren om er mee om te gaan. Zoals het tellen tot tien, alvorens er direkt maar uit te gooien wat ons voor de mond komt.

Heel duidelijk komt de behoefte aan geduld naar voren wanneer onze affecties gestimuleerd worden, terwijl er een of ander obstakel in de weg ligt. We willen actie en we willen het snel. En de resultaten zijn gemakkelijk zichtbaar. Haastige woorden en daden scheppen vaak een moeilijke situatie. Op praktisch elk terrein van het leven, van internationale onderhandelingen tot zogenaamde straatruzie, wordt geduld niet alleen als een gewenste deugd gezien maar als onmisbaar erkend.

En er zijn dergelijke problemen op andere gebieden. Bijvoorbeeld in het onderwijs kan er het gevaar zijn, de normale staten van ontwikkeling te versnellen en het jeugdige te verliezen. En ook, in ons kerkelijk leven kunnen we ongeduldig zijn over onze langzame groei en wanhopige maatregelen gaan overwegen, alsof de Heer niet volledig bekend zou zijn met niet alleen onze eigen innerlijke staten en noden, maar ook van diegenen rondom ons.

Het is eveneens duidelijk, dat ieder van ons anders is qua niveau van tolerantie. Zoals we kunnen zien bij onze kinderen, zullen sommigen vasthoudend zijn in hun taak, terwijl anderen het bij de eerste horde al opgeven. De ene zal opvliegen bij het zien van de minste provocatie, terwijl een ander veel langer nodig heeft om van zijn stuk gebracht te worden. Mensen die je onderbreken wanneer je aan het praten bent, hebben al vaak gezien waar je heen wil en kunnen niet wachten met het geven van een antwoord, terwijl anderen meer moeite doen om af te wachten. De verscheidenheid is eindeloos.

Een definitie van geduld is de wil of het vermogen om te wachten of vol te houden, zonder klagen, in standvastigheid, volharding en doorzetten bij het uitoefenen van een taak. Het houdt in het verdragen van smart, provocatie, vertraging, verveling enzovoort met kalmte en zelfbeheersing.

Interessant te zien, dat het Engelse woord "patience" = geduld, van hetzelfde Latijnse woord dat "lijden" betekent, als het woord patiënt, dat staat voor de persoon die in de wachtkamer van de dokter zit. En het is het idee van lijden zonder klagen, in kalme volharding, wat dicht bij het soort geduld ligt, dat iemand helpt de frustraties van geestelijk leven te doorstaan. Het is geboren uit hoop en vertrouwen in de Heer.

En zo hebben we de uitdrukking "het geduld der heiligen", wat betekent de verleidingen der gelovigen (Openb. Uiteengezet nr 813). Zoals de Heer zei in Zijn uitleg van de gelijkenis van de zaaier: Maar die vielen op de goede grond zijn zij, die met een goed en vroom hart het Woord gehoord hebbende, dat vasthouden en vrucht dragen in volharding. (Lucas 8:15).

We brengen vrucht voort in volharding, wanneer we, wat de mensen rondom ons ook mogen zeggen en doen, we vasthouden aan ware principes en goede neigingen en dienovereenkomstig handelen. Dat is het Woord vasthouden met een goed en vroom hart, of,

zoals het Woord het benoemt, een goed en eenvoudig hart , in de zin van niet tweeledig verdeeld.

Het geduld van de Heer Zelf tijdens verzoeken, waarvan Hij de zwaarste van alle te verduren had, is ons voorbeeld. Dit staat beschreven in de woorden van Jesajah: Hij werd mishandeld maar Hij liet zich verdrucken en deed Zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt (Jesajah 53: 7).

Het Woord zegt dat "verdrukt worden" hier verzoeken betekent; " mishandeld worden" betekent het lijden daarvan; en "Zijn mond niet open doen" betekent geduld. Het is opvallend dat in de Nieuwe Testament verslagen van het leven van de Heer maar een paar aanwijzingen vermeld worden van wat Hij moest ondergaan en geheel niets over wat Hij van kindzijn af tot ongeveer de dertigjarige leeftijd, toen Zijn openbaar dienerschap begon.

Hoe kunnen we dan iets van het oneindige geduld van de Heer hebben? Een manier is door ons

hart voor hogere liefdes open te stellen. Dit wordt uitgebeeld in het aloude liefdesverhaal van Jacob en Rachel, met name in het gedeelte waar gezegd wordt "en Jacob diende zeven jaren voor Rachel; en zij waren in zijn ogen als een paar dagen, vanwege zijn liefde voor haar. (Gen.29:18-20). De tijd ging snel vanwege een hogere liefde!

We lezen in de Arcana: Wanneer men in een staat van liefde, of van hemelse genegenheid is, is men in de staat van een engel, dus tijdloos, mits er geen ongeduld is in de genegenheid.(AC3827). Waar komt het ongeduld vandaan? Van een veel lager plan - het plan van onze lichamelijke gevoelens van tijd en ruimte. Dit is vaak zeer noodzakelijk. Maar zodra men vast komt te zitten in de tijd, is er een inwendig probleem gaande.

We lezen verder:ongeduld is een lichamelijke neiging, en naarmate men daar in is, zo ver is men in de tijd.....Dit blijkt in een soort beeld van alle vreugden en blijdschappen die tot de affectie of liefde behoren, waarbij zodra men geen idee van tijd heeft, men in de innerlijke mens is (ibid). Hoe kunnen we dan afwerpen wat in ons alledaagse leven als een vervelende sleur schijnt te zijn?

Het Woord antwoordt: De mens wordt afgehouden van lichamelijke en wereldse dingen door de affectie van echte liefde, want zijn geest wordt naar de hemel opgeheven en wordt zodoende afgeleid van de dingen van tijd.. En we zouden hieraan kunnen toevoegen, dat we vrij zijn om hogere liefdes boven de lagere te verkiezen en dat de Heer ons in feite er toe leidt om juist dat te doen, indien we bereid zijn te volgen.

We lezen: De Heer leidt een ieder door middel van zijn genegenheden en zodoende buigt Hij hem door zwiigende voorzienigheid, want Hij leidt hem door vrijheid (nrs.1937, 1947).... ...zodat alle verbinding van het goede met het ware in vrijheid tot stand komt, maar niet onder dwang.. Wanneer men daarom in vrijheid tot het goede geleid is, worden dan waarheden geaccepteerd en ingeplant, en men begint door deze aangedaan te worden., en zodoende beetje voor beetje in de hemelse vrijheid binnengeleid (AC4364).

Het feit dat de Heer dit langzaamaan doet, komt niet door enig gebrek aan drang van Zijn kant. Het Woord zegt: De Heer is voortdurend bij de mens, dringend en aansporend opdat hij zal handelen, en dat terwille van de toeigening en de verbinding, het moge lijken dat hij niet anders dan uit zichzelf handelt. En we lezen deze mooie passage in Ware Christelijke Godsdienst: De Heer is aanwezig bij ieder mens, dringend en aansporend om ontvangen te worden; en Zijn eerste komst, welke de dageraad genoemd wordt, is wanneer de mens Hem ontvangt, wat gebeurt als hij Hem als God, Schepper, Verlosser en Zaligmaker erkent.

Vanaf deze tijd begint het verstand van de mens verlicht te worden in geestelijke dingen, en te vorderen in een meer verlichte wijsheid; en zodra hij deze wijsheid ontvangt van de Heer, vordert hij door de morgen in de dag, en deze dag blijft bij hem tot aan de oude dag, zelfs tot aan de dood; en na de dood gaat hij over naar de hemel, naar de Heer Zelf, en daar, hewel hij als een oude man stierf, wordt hij hersteld tot de morgen van zijn leven, en de beginselen van de wijsheid, die in de natuurlijke wereld bij hem ingeplant waren, groeien tot in eeuwigheid (WCG766)

Is er dan geen boodschap in het feit dat de tijd bij mensen op oude leeftijd erg langzaam lijkt te gaan. Zij denken dat hun leven nagenoeg voorbij is, ze voelen zich niet nuttig meer en waarom laat de Heer hen niet naar de geestelijke wereld verhuizen? Begrijpelijk zijn zij ongeduldig om al hun oude vrienden en familieleden weer te ontmoeten en misschien de partner die voor hen overleden is. En hun vertellen dat zij nuttig zijn als voorwerp van anderman's zorgen zal hun niet tot troost zijn. Wie wil er nu andere mensen tot last zijn? Zij dienen te weten dat hun nut een geestelijk nut is, deels om mensen te helpen die juist in die wereld zijn waar zij zo graag binnen willen gaan. Wij stellen ons ook voor, dat de sfeer van een oud persoon diegenen aanspreekt die geestelijk dicht bij hen staan in deze wereld. Dus als zij geduldig proberen hun gedachten naar de Heer te verheffen en vertrouwen dat Hij inderdaad stukje bij beetje hun voorbereiding afmaakt voor een nieuw en sprankelend leven, dan zal de tijd niet meer zo zwaar wegen en horen zij de Heer kloppen op de deur, vooral in hun geheugen van wat zij gelezen en gehoord hebben in het Woord.

Zij kunnen ook weten dat vele dingen samenwerken naar dat resultaat toe. Zo lezen we in de Onthulde Openbaring: Zie ik sta aan de deur en klop, betekent dat de Heer aanwezig is bij iedereen in het Woord en dringt aan om ontvangen te worden, en Hij onderwijst hoe.

We sluiten af met de gedachte dat goede eigenschappen altijd innerlijk of hoger geestelijk blijken te zijn, zeker wat betreft de oorsprong. Ongeduld is louter een gevoel, grenzend aan frustratie en boosheid. Maar het kan van binnenuit beheerst worden. We kunnen leren geduldig te worden zonder in een staat van berusting te vervallen. We kunnen bewust worden van de aantrekkingskracht van kalme meditatie, zachte genezing en het proeven van de meer rustige genoegens van het leven. We kunnen dringend wensen, betere mensen te worden maar ook weten dat de Heer zelfs nog dringender wenst ontvangen te worden. En toch, in Zijn wijsheid, leidt Hij ons stap voor stap naar de hemel. Het geduld dat wij verwerven hangt er mee samen dat wij actief onze kwade bedoelingen en handelingen, die we in ons zelf bemerken, onder de duim krijgen. We zouden deze in feite niet zien, tenzij de Heer ons er toe brengt om deze te verwerpen. Eerst door een groeiende afkeer en daarna door ze echt te verwerpen en ons leven te veranderen.

De hemel in ons is als een huwelijk van goede en ware dingen, dus laten we ons voorbereiden voor het plaatsvinden van deze bruiloften geduldig wachten op de komst van de Heer in ons hart en onze geest. Want Hij zei: "Laten uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende; en gij, weest gelijk aan mensen, die op hun heer wachten, wanneer hij van de bruiloft wederkeert, om hem, als hij komt en klopt,. Terstond te kunnen opendoen.

Amen.

Lezingen:

Lucas 12: 24-32

Exodus 23: 20 - eind

Arcana Caelestia 9336 (delen)